

VISMATTIES LIFE

Sander (links) en Ole zijn gezworen visvrienden.

Hun vrije tijd verdoen Ole Laeven (15) en Sander Groenenboom (16) niet starend naar het beeldscherm van een tablet of smartphone. Deze twee roofvissers pur sang maken na schooltijd liever samen de oevers van het Amsterdam-Rijnkanaal onveilig. Hét Visblad zocht ze op bij Wijk bij Duurstede.

TEKST: GERT-JAN BUIJS > FOTOGRAFIE: RAYMOND HAKKERT

Het sluisencomplex van Wijk bij Duurstede is niet direct de meest idyllische omgeving: af- en aanvarende container- en passagiersschepen, sirenes en andere industriële herrie, steile kademuuren en grote sluisdeuren die open en dicht gaan. Toch komen Ole en Sander – die elkaar kennen van de middelbare school in Culemborg – hier graag. Want te midden van al het beton en metaal bevindt zich een verborgen, maar fascinerende onderwaterwereld.

STRUCTUREN

“Het gaat allemaal om de structuren die je onder water vindt”, doceert Sander terwijl hij zijn hengel in elkaar zet. “Zo kun je hier recht onder je hengeltop snoekbaars vangen. Die ligt pal tegen de kademuuren omdat ze daar tussen de balken beschutting vinden. Je ziet ze daar af en toe ook gewoon zwemmen. Bij het open en dicht gaan van de sluisen en door de stroming van de schepen krijgen ze het speldaas gewoon in de bek gespoeld.”

KANTICALEN

Behalve speldaas komt er ook het shadje voorbij dat Sander vanaf de zes meter hoge kademuur heeft laten zakken. Hij laat het kunstaas afzinken tot op de bodem, om het daarna omhoog te tikken en weer af te la-

ten zakken – het zogenaamde ‘kanticalen’. Daar is hij niet lang mee bezig, want een snoekbaars heeft rap zijn shad te grazen genomen. Helaas schiet de vis los. Snel daarna haakt Ole een vis, maar ook die weet zich van de haak te ontdoen. “Man, man, man...”, verzucht Ole.

SCHEEPVAART

Dan gaat er met veel geweld een sluisdeur omhoog en stort duizenden liters water omlaag: er is een groot passagiersschip in aantocht. Het sluiscompartiment wordt vervolgens bijna geheel gevuld; tussen het schip en de kademuur resten slechts enkele meters ruimte. “Geloof me, dit maakt de vis helemaal niks uit”, be-zweert Ole als hij onze vragende blik ziet terwijl hij stug doorvist. “Dit zijn juist de momenten dat kleine vis in de problemen komt.”

ONDER HET KANTJE

Doorvissen kan ook prima, want de tactiek van Sander en Ole bestaat eruit om zich vooral te concentreren op het gebied pal onder de kant. Zit er dan helemaal geen vis in het midden? “Jawel, maar duidelijk minder”, zegt Sander. “Soms is het hier echt een gekkenhuis. Het kan gebeuren dat je een vis haakt die losschiet, waarna je shad meteen weer wordt gepakt door een andere vis.” En niet alleen door snoekbaars. Ook baars, snoek, roof-

blei, winde en zelfs brasem prijken op de lijst van vissoorten die ze hier hebben gevangen.

LANDINGSNET

Maar hoe krijgen ze met die hoge kademuren een gehaakte vis op de kant? Daarvoor is een rond schepnet met een diameter van zo'n 70 centimeter van de steel ontdaan. Links en rechts zijn twee touwtjes bevestigd zodat het net precies recht blijft hangen en een lange lijn dient om het geheel te laten zakken en op te halen. Bij de eerste snoekbaars die Ole vangt, zien we dat het duo perfect op elkaar is ingespeeld. De vis wordt gezamenlijk naar het net gedirigeerd, omhoog getakeld, onthaakt en snel gefotografeerd. Een stukje verder kunnen ze bij het water komen en wordt de vis teruggezet.

GUNFACTOR

Dan lijkt de ban gebroken en vangen de twee met enige regelmaat mooie, maatse snoekbaarzen. Enige afgunst valt er tussen de vismatten niet te bespeuren: ze gunnen elkaar hun vissen. Toch borrelt er evengoed soms wel wat competitiedrang op. "Af en toe elkaar een beetje het leven zuur maken als je wat vangt, hoort erbij",

VOOR HET LANDEN VAN DE VIS VANAF EEN HOGE KADEMUUR IS EEN ROND SCHEPNET IETWAT AANGEPAST

zegt Sander grijnzend. Dat blijkt als ze na de zoveelste snoekbaars per ongeluk hun hengels hebben verwisseld. "Vond je die hengel niet fijn?", vraagt Sander als hij zijn exemplaar terugkrijgt. "Nee, het is ook een beetje een lelijk ding", antwoordt Ole smalend.

IJSVOGEL

Een schrille piep leidt de aandacht af van de 'fittie' tussen beide heren. Net boven het wateroppervlak scheert een blauwe bliksemschicht voorbij en even later landt een ijsvogel op de balken van het sluislichaam. "We zien ze hier regelmatig", zegt Sander. "Die heeft net als de rovers onder water natuurlijk allang in het snotje dat het

hier werkelijk barst van het witvisbroed – overal zie je kleine witvis aan de oppervlakte." De natuur trekt zich overduidelijk helemaal niks aan van steen en staal.

LAATSTE UUR

Op deze zonnige zomerdag is het uurtje vlak voor de schemering met afstand het beste. De zon heeft inmiddels plaatsgemaakt voor de opkomende maan als Ole een beste baars haakt. Het ritueel met het net wordt wederom vlekkeloos uitgevoerd, waarna de trotse vanger kan poseren met een baars van dik over de 40 centimeter. Ondertussen vangt Sander nog een snoekbaars, dus kunnen beide heren zich opmaken voor een dubbelportret in het sfeervolle oranje licht van de sluislampen.

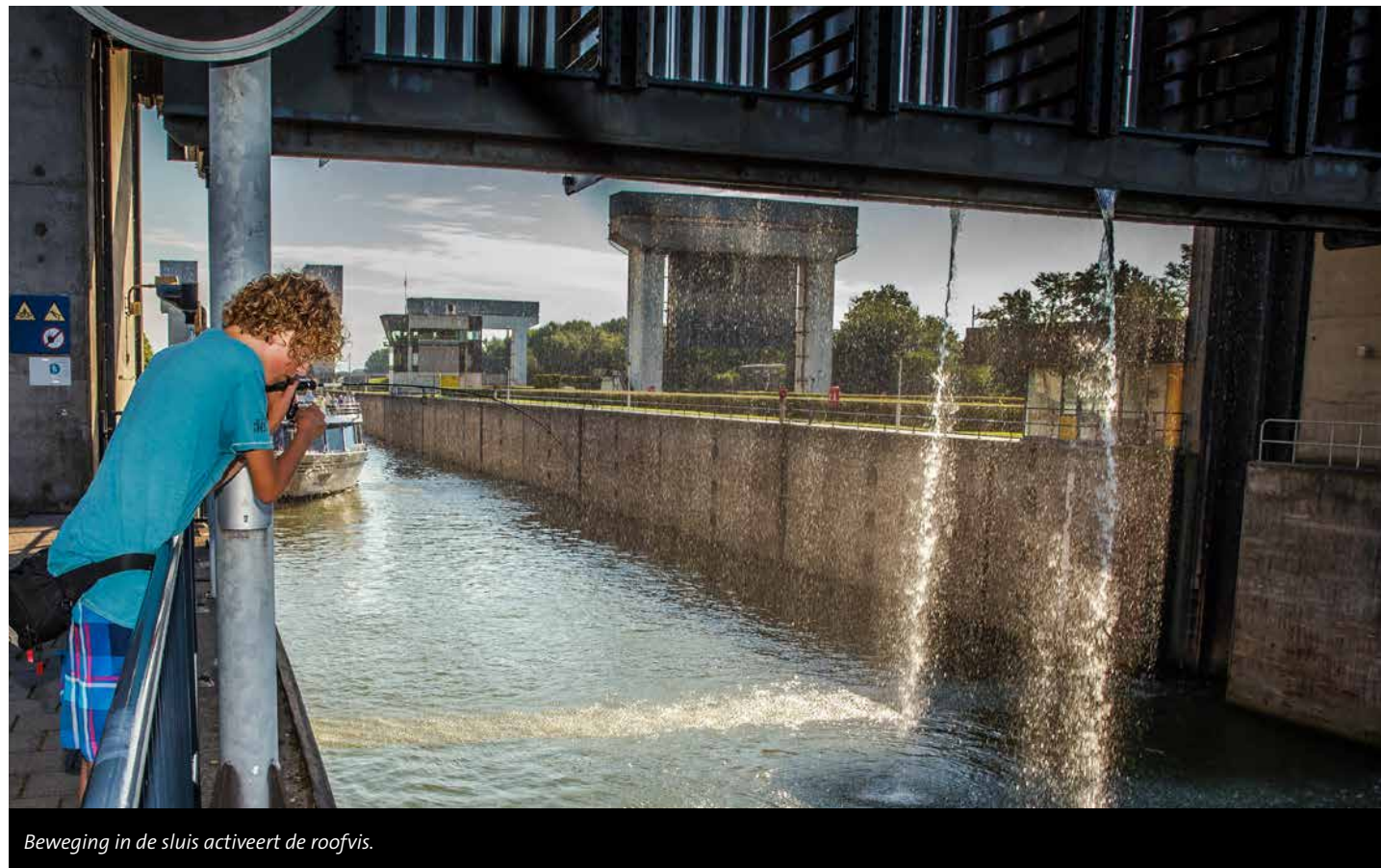
ECHTE VISMATEN

Het loopt al tegen tien en is donker als de laatste plaatjes zijn geschoten. En Ole moet van het sluiscomplex nog een klein uur terugfietsen naar zijn woonplaats Culemborg. "Dan blijf je toch bij mij logeren", zegt Sander resoluut. "En als mijn ouders het onverhoopt niet willen hebben, ga je toch gewoon in de caravan liggen." Kijk, dat is nou een echte vismaat.

>> REGELS EN VEILIGHEID

Het vissen in de buurt van sluiscomplexen is vaak gebonden aan specifieke regels. Zorg ervoor dat je op de hoogte bent van de ter plaatse geldende wet- en regelgeving en respecteer ge- en verbodsborden te allen tijde. Verder is het natuurlijk altijd oppassen wanneer je vist vanaf hoge en steile kademuren. Houd je eigen veiligheid – en die van anderen – daarom ook voortdurend in de gaten.

Beweging in de sluis activeert de roofvis.

Ole biedt de helpende hand bij het landen van de vangst.

>> BASIC UITRUSTING

Net als de visserij, is de uitrusting waar Ole en Sander mee vissen lekker basic. Een licht spinhengeltje met een werpgewicht van 5-25 gram, klein spinmolentje in de 1500-klasse, gevlochten lijn van 8/00 diameter en een 60 cm lange voorslag van 18/00 of 20/00 fluorocarbon. Aan de speld hangen ze altijd bewust een klein shadje. "Met grotere shads vangen we echt niet meer vis", meldt Sander. "Door met kleine shads te vissen vangen we meer vis en ook veel meer soorten vis." Ook snoek, zo zonder stalen onderlijn? "Problemen met snoek hebben we niet zoveel", verzekert Ole. "Bij een tik is het een kwestie van snel aanslaan en dan haak je de snoek vaak in de lip. Zo kun je ze meestal wel landen." Een stalen onderlijn zorgt volgens hem ook voor extra weerstand en verpest het contact met je shad. "Met fluorocarbon in plaats van een stalen onderlijn vang je naar mijn mening meer vis."